

[Jens Thomsen.]

Forklaring, som Udenrigsministeren gav med Hensyn til Afgifterne til Tyskland, ikke slaa til. For mig er der i hvert Fald fremsat den Oplysning af Fagfolk, som skulde kende Besked med de Ting, de gav Oplysning om, at Tyskland i et bestemt andet Land købte Kreaturer til en Pris, som var 50 pCt. højere end den, de i Øjeblikket giver her i Danmark, og jeg vil derfor gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Udenrigsminister, om dette kan være rigtigt.

Udenrigsministeren (P. Munch): Angaaende den sidste Forespørgsel fra det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen kan jeg ikke give nogen som helst Oplysning. Jeg anser det for meget usandsynligt, at noget saadant skulde være Tilfældet; der foreligger for os ikke nogen som helst Oplysning om saadanne Priser.

Hvad angaar Deltagelse i Forhandlingerne, saa har Erhvervenes Repræsentanter Adgang til at deltage i dem i fuldt Omfang. Men derudfra tror jeg ikke, man kan slutte, at nogen af disse Repræsentanter kan give Oplysning om, hvorvidt det ærede Medlem af Landstinget Hr. Hauch eller jeg har Ret med Hensyn til Valutaattesternes Udnyttelse. Det fremgaar ikke af Forhandlingerne, det fremgaar af de Opgørelser, der foreligger fra Valutakontoret, og jeg tror, ethvert Menneske, der ser disse, af dem vil kunne udrage, hvem der har Ret i dette omtvistede Spørgsmaal.

Den ærede Ordfører for Det konservative Parti (Drachmann) sagde, at han syntes, det var nok, at han gav os en god Idé, men det var for meget for langt, at Oppositionen ogsaa skulde give Anvisning paa, hvorledes denne gode Idé skulde føres ud i Virkeligheden. Nu maa jeg dertil sige, at der er jo ikke megen Glæde ved gode Ideer, hvis det er Ideer, som ikke kan udføres, og derfor vilde det have sin Interesse ogsaa at faa, om jeg saa maa sige, en Art Udførelses- eller Brugsanvisning samtidig med, at man faar Ideen — det vilde i hvert Fald være lettere at arbejde paa det Grundlag. Det ærede Medlem siger, at de Konservative kan ikke saadan ordne det hele, naar man ikke vil overlade dem Regeringen. Udsigten til det sidste er vel ikke just nærliggende, men jeg synes, at det ærede Medlem kunde sætte sig ud over den Glæde, det vilde volde Regeringen, i Bevidstheden om, at han vilde gøre det samlede danske Samfund stor Gavn, hvis noget saadant kunde føres ud i Livet.

Det ærede Medlem var enig i selve Tilbagevisningen af de engelske Kritikere, men det ærede Medlem syntes at mene, at der fra den danske Regerings Side ikke var givet tilstrækkelig Dokumentation over for disse Kritikere. Det maa jeg sige, det er der; alle fornødne Oplysninger er i fuldt Omfang forelagt den engelske Regering og de engelske Forhandlere, og hvor det har været anset for hensigtsmæssigt, har der ogsaa været givet den engelske Offentlighed saadanne Oplysninger. Men jeg maa indrømme, at der altid kan være Tvivl om, i hvilket Omfang man skal indlade sig paa en Polemik med de engelske Blade, som fører den voldsomste Kampagne i den Henseende. Her kan der være afvigende Opfattelser af, hvad der er hensigtsmæssigt, og her maa vi i meget væsentlig Grad bygge paa Skønnet hos dem inden for Erhvervslivet og inden for Repræsentationen i London, som har den bedste Adgang til at kunne vurdere dette.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde ikke sagt noget om Kullene. Jeg vil med stor Glæde give alle de Oplysninger, det ærede Medlem ønsker, til det Udvalg, der bliver nedsat i Anledning af det foreliggende Forslag — dette Udvalg er vist egentlig noget nærmere dertil end Finansudvalget, dog skal jeg heller ikke misunde Finansudvalget disse Oplysninger, hvis der bliver en eller anden Lejlighed dertil. Det ærede Medlem mener, at disse Oplysninger vil blive forstærket gennem en Rejse ned til Kulminerne. Det skal jeg for min Del heller ikke indvende noget som helst imod. Jeg anser den Aftale, der blev sluttet, for en Aftale, der har gjort det danske Landbrug overmaade megen Gavn, idet den har opretholdt vore Salgsmuligheder for Varer, som ellers var usælgelige, paa et Tidspunkt, hvor det var af stor Betydning, at man kom af med dem, og hvor Udbydelsen af de paa-gældende Varer for den Dels Vedkommende, som overhovedet var sælgelig, ganske afgjort vilde have trykket Markedet i England meget stærkt.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at Tyskerne vilde godt købe, naar de fik opfyldt deres Betingelser, og der er saa kun den Vanskelighed at tage Varerne. Ja, men det kan ogsaa være en meget betydelig Vanskelighed. Der er for det første det Hensyn at tage, at vi ogsaa efter vore Aftaler maa tage og bør tage meget betydelige Varemengder i England, og at der kan paatages saadanne Forpligtelser over for andre Lande, at de ligesom kan komme til at undergrave vore Muligheder